

VISAN OM LOPPAN

1. Ja kom här förleden till mitt ensliga tjäll
allt ifrån en hippa i B-saln en kväll
och klädde utav mej mitt pick och mitt pack
Då kände jag plötsligen något som stack

2. Att det var en nål, var min renaste tro
Då såg jag en loppa så stinn utåf blo
Jag blötte på tummen och pekfingret med
och där satt nu odjuret som i ett städ

3. Och som det var loppcircus just uti sta'n,
så gick jag med loppan dit följande da'n
Men ingen, av oss blev just fet på affär'n -
jag fick blott en fribiljett till premiär'n

4. Då var hon dresserad och hade fått pli
O gud, vad de små kunna ha ett geni!
Och loppan drog vagnar och trampa maskin
och skutta på lina precis som Blondin

5. Men, om ni vill tro mig, när loppan fick se
mej uti salongen, hon tog ett tu tre
ett hopp från arenan och rakt uppå mej
och gömde sej ... Varnå'nstans, säger jag ej

6. Dom ville ha lopprimadonnan igen
och sökte och sökte, men fann inte den
Men hemma så hoppa hon fram mot mej kvick
och gav mej en lång och förstående blick

7. Och vänner vi blevo. Var jag på galej
nå'n kväll, satt hon oppe och vänta på mej
Vi delade säng och när jag skulle opp
på mornarne väckte hon mej med ett hopp

8. Och ofta så följde hon mej som en hund,
men det skulle bli hennes yttersta stund
En dag när på tröskeln hon vifta så glatt,
slog dörren igen så att loppan blev platt

9. Jag sörjde den loppan precis som en vän
och uppriktigt talat jag saknar'na än
Jag är rent av tvungen i brudstol att gå,
ty det är så svårt ligga ensammen så ...

*/Ur Emils Norlanders revy "Stockholmsgreker" 1912. Sv. Eduard, "200
Gamla kända visor", nr 17/*